

גנזי המלך

קובץ שבועי בעניני יהדות מהוצאת **ארבע נופות** 88

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 03-6762226 מופץ בכל הארץ ב-90,000 עותקים

"וַיִּקַּם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף" כיצד הפך פרעה לכופר בטובתו של אדם ומקום? מתוך הרצאותיו של הרב אמנון יצחק

בתחילה כתוב: "וַיִּקַּם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף" - פרעה כפר בטובתו של בשר ודם וסופו שכפר בה' - "לֹא יָדַעְתִּי אֶת ד' " (שמות ה ב) - אני בכלל לא מכיר אחד כזה.

פרעה אומר למשה: מה פרוש: "שָׁלַח אֶת עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי" (שמות ז טז) מי זה אומר לי דבר כזה? אני לא מכיר בו! בספרים שלי הוא לא מופיע! לאיזו הכחשה ושפלות אדם להגיע, הלא קודם ידעת שיוסף יש לו השגחה א-לוקית, ככתוב: "וַיֹּאמֶר פְּרַעְהָ אֶל יוֹסֵף אַחֲרֵי הוֹדִיעַ אֱלֹקִים אוֹתָךְ אֶת כָּל זֹאת אֵינִי נִבְּוֹן וְחָכֵם כְּמֹדֶךָ" (בר מא לט). שמת אותו תחת־לְהַנְהִיג ולמלוך, הענקת לו את רביד הזהב ואף את מרכבת המשנה העברת אליו. היתה לך הכרת האמת והכרת הטוב, היית אדם אמיתי. איך הפכת כופר בטובתו של בשר ודם ובטובתו של מקום?

כפיות טובה

פרעה לא רק שכפר בטובתו של אדם ומקום, אלא שהיה כפוי טובה מאין כמוהו, שהלא כשבא יעקב אבינו למצרים כתוב: "וַיִּבְרָךְ יַעֲקֹב אֶת פְּרַעְהָ" (בר' מז ז) רש"י אומר: "ומה ברכה ברכו? שיעלה אותו נילוס לרגליו". הברכה שברך הצדיק התקיימה בפרעה. ומה עושה אותו רשע? מטביע את הילדים והנכדים של יעקב אבינו באותו נילוס המבורך ורוחץ בדמם של הילדים. אותו פרעה מכיר הטובה נהיה רוצח שפל. איך יכול אדם להתהפך בצורה קצונית כ"כ מקצה לקצה? אלא, רואים מכאן שיש כח בנפש של אדם לעלות למעלה למעלה ולרדת למטה למטה וזהו כחוט השערה בין עליה לירידה. ומהם הגורמים לכך? השררה והטובה שקבל.

כל אדם נמצא לעתים בפרשת דרכים שהוא צריך להחליט לאן לנסות - ימינה או שמאלה. יש אחד שידבק באמת ולא

אותו לפיכך כתיב: "וַיִּקַּם מֶלֶךְ חָדָשׁ". ואז מחליט פרעה לחזור ובגדול ומתהפך לחלוטין. הוא שוכח את הכרת הטוב ומחדש גזרות חדשות שאפילו יועציו ושריו לא יעצו לו. גזרת המילדות לא להחיות את הילדים, גזרת היאור לטבע את הילדים ביאור, גזרת הטיט, גזרת השעבוד והענוי זה בדיוק מה שעושה כל כסא גם בימינו.

"וַיִּקַּם מֶלֶךְ חָדָשׁ". מלך שנשש את יוסף ושכח כל מה שאמר. מלך אשר יועציו פיטרוהו כדי לחדש גזרותיו. פרעה היה בתחילה ראש הממשלה של כ-ל-ל-ו ואח"כ נגד כולם. איך זה יכול להיות שאדם היה מוכן לותר על המלכות ופתאם משתנה כך? אלא שנקודת הבחירה שלו השתנתה לכבוד ולמלכות.

ועוד יש לדעת שלעתים הכרת הטוב גורמת לו לאדם במקום להכיר טובה למי שהיטיב לו להרגיש לא נוח במחיצתו. הוא

"וַיִּקַּם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף" (שמות א ח) המדרש אומר (רבה שמות פרשה א): זה אותו מלך, רק ש'נתחדשו גזרותיו' - שחדש גזרות ופורעניות עליהם'. פרעה מלך מצרים היה מוכן לקחת נער עברי עבד "חרדי" מתוך הכלא שיעזור לממלכה לצאת ממצבה. אבל הוא מתנה את זה בתנאי: "רק הכסא אגבדל ממך" (בראשית מא מ). אומר פרעה ליוסף הצדיק: אני רואה ש"אין נבון וְחָכֵם כְּמֹדֶךָ" (בר מא לט) אני משנה את החוקים, אני מוכן לקבל את מי שאסור לקבל לתפקיד רם שכזה ובלבד שתעזור לממלכת מצרים. "רק הכסא אגבדל ממך".

לאחר שיוסף מציל את הממלכה המצרית ואת העולם כולו וזן אותם ברעב, באים יועציו פרעה ושריו ואומרים לו (רבה שמות פרשה א): "בוא ונודוג לאומה זו כיון שיש לנו חשש גדול 'פֶּן יִרְבֶּה... וְנוֹסֵף גַּם הוּא עַל שְׁנָאֵינוּ" (שמות א י).

אמר להם: "שׁוּטִים אַתֶּם, איך נעשה כזאת לזרעו של יוסף שעשה לנו טובה כזאת שהחיינו ברעב עד עכשיו משלהם אנו אוכלים והיאך נודוג להם? אלולי יוסף, לא היינו חיים!" אתם רוצים לצאת למלחמה נגד בני ישראל? הרי אנחנו אוכלים מהלחם שמאכיל אותנו יוסף! הוא הציל אותנו ואת הכלכלה שלנו! הוא חכם ונבון וה' עמו! ואתם רוצים שאנחנו נהיה כפויי טובה? אך היועצים והשרים האינטרסנטים לא מתחשבים. אין להם הכרת הטוב כלל. הם אומרים לו: אם אתה לא עושה כן, אנחנו מסירים אותך מהמלכות. אבל פרעה מתעקש ולא מסכים. הוא לא התפתה לעצתם. איך אפשר לעשות זאת למי שזן ופרנס את כל מצרים וכל העולם כולו? "כיון שלא שמע להם, הורידוהו מכסאו שלושה חדשים, פרעה מתחבט שלושה חדשים. אחרי שלשה חדשים חזר אליהם עד שאמר להם כל מה שאתם רוצים הריני עמכם מה שתגידו לי אני עושה, רק תחזירו אותי לכסא. הוא החליט שהכסא חשוב יותר מהכל והשיבו

מרגיש שהוא חייב לו ואז הוא מנסה דוקא להסתלק מהחובות ואפילו מפתח שנאה כלפיו. בכל פעם שהוא נמצא במחיצתו הוא רואה את חסרונו כי זה מזכיר לו את השלב שבו הוא היה נצרך לו.

פרעה עולה לשלטון "וַיִּקַּם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מִצְרַיִם". כתוב במדרש: 'כל הכופר בטובתו של חברו, סופו שיכפור בטובתו של הקב"ה' (רבינו בחיי שמות א ח).

'גנזי המלך' מציג שאלות מעשיות שיש להן מענה בדפים הנלמדים במסגרת 'הדף היומי', עם ביאור 'חברותא'. למותר לציין שאין לסמוך על הנאמר בו לפסיקת הלכה.

שו"ת חברותא

כונה ב' כל חמירא'

מערכת 'חברותא'

מיוחד ל'גנזי המלך'

מסכת פסחים דף ו' ע"א

שאלה: אני נוהג לקראת פסח ללמד לאנשים שרחוקים מן המצוות לומר את נוסח 'כל חמירא' ואני מפרש להם את משמעות הבטול, אינני בטוח שכל אחד מהם האומרו מחליט בלבו לבטל את החמץ, רצוני לברר באופן שהאדם שאומר את נוסח 'כל חמירא' וכו' אינו מתכוון ברצינות לבטל את חמצו האם עובר רח"ל באיסור: 'בל יראה ובל ימצא' (פסחים דף ה:): או שהעיקר לפי מה שהוציא בפה?

תשובה: במשנה דף ב' ע"א שנינו: 'אור לארבעה עשר, בודקין את החמץ לאור הנר' ופירש רש"י את טעם הבדיקה - כדי שלא יעבור עליו באיסור 'בל יראה ובל ימצא'.

דעת הר"ן

הר"ן (א. מדפי הרי"ף) כתב: שזה שאמרה תורה: 'תשביטו' (שמות יב טו) יכול להתקיים באחד משני דברים, או שיבטל בלבו כל חמץ שיש ברשותו, ויוציאו במחשבתו מרשותו וסגי בהכי מדאורייתא אפילו בחמץ הידוע לו, או אם לא בטלו כלל, צריך מן התורה שיבדוק אחריו בכל מקום שהוא רגיל להמצא שם ויבערנו מן העולם, אלא מפני שבטול זה תלוי במחשבתו של בני אדם ואין דעותיהן שוות ואפשר שיקלו בכך ולא יוציאוהו מלבן לגמרי, ראו חכמים להחמיר שלא יספיק בטול והצריכוהו בדיקה וביעור שהוא מספיק גם כן מן התורה, או מפני שחששו שאם ישנה בתוך ביתו יבוא לאכלו.

בטול בפה בלבד

ומתבאר מדברי הר"ן: שכל שלא הוציאו בלבו לגמרי לא קיים מצות 'תשביטו'. ויש לדייק מדבריו שאף אם הוציא בפיו ואמר שהוא מבטלו, אם בלבו ומחשבתו לא הוציא את החמץ לגמרי מרשותו, לא קיים מצות

בטלים ויהיו כעפר הארץ, אין נכסיו מופקדים עד שיאמר בלשון הפקר וכן אם יפקיר אדם את נכסיו בלבו בלבד, אין נכסיו מופקדים עד שיפרש בפיו שהוא מפקירם, מכל מקום בדניי הפקר של חמץ בערב פסח מועיל אם יפקירם בלשון בטול וכן מועיל ההפקר בלבו בלבד אף שאין מוציאם בפיו, מטעם שמבואר להלן (ו: ובב"ק כ"ט:): שהחמץ בפסח אינו ברשותו של אדם ועשאתו תורה כאילו הם ברשותו. כלומר, שממה שאסרה התורה את החמץ ב'בל יראה ובל ימצא' הרי שהחשיבה התורה את החמץ כאילו הוא ברשותו, למרות שמצד הדין הרי הם אינם ברשותו מכיון שאינו יכול ליהנות בהם שאסרה תורה את החמץ בפסח אפילו בהנאה ולכן אם החליט בלבו וכל שכן אם אמר בפיו שאינו חפץ בחמץ והם עברו כעפר הארץ, הרי גילה דעתו שאינו חפץ לזכות בחמץ שהתורה מזכה לו לרשותו ואינו עובר באיסור 'בל יראה ובל ימצא'.

דעת 'הפרי מגדים'

'הפרי מגדים' (סימן תמ"ח אשל אברהם סק"ח) מחלק בין אופן שהחמץ ברשותו שאינו מועיל הבטול בפה אם אין מבטלו אף בלבו, לבין אופן שאין החמץ נמצא ברשותו שמועיל הבטול בפה למרות שאין מבטלו בלבו והביאור בזה לפי מה שכתב הר"ן בגדר הבטול הנ"ל, שבאמת אף הר"ן מסכים לדברי הר"ש בשם הרמב"ן שכשהפה מכחיש את כונת הלב הולכים אחר הפה ומכיון שעיקר הבטול לגלות דעתו שאינו חפץ לזכות בחמץ שמזכה לו תורה, לכן אם גילה בפיו שאינו חפץ בחמץ והרי הם לו כעפר הארץ אינו חוזר וזוכה בהם בשעת איסור חמץ, אלא שאם הם מונחים ברשותו, הרי בשעת איסור חמץ שהתורה מזכה לו חמץ שברשותו, הרי הוא חוזר וזוכה בהם מדין קנין חצר שהרי בלבו חפץ לזכותם ולא יועיל הבטול 'עד שיהיו פיו ובלו שוין' (מקור הביטוי ..פיו ובלו.. במשנה תרומות פרק ג משנה ח) ולכן הצריכו חכמים בדיקה, שאין מחשבת האנשים שוה ופעמים שאינו מחליט בלבו לבטל את החמץ בלב שלם. ■

'תשביטו', שאם נאמר שכל שהוציא בפיו הדבור מבטל את מחשבת לבו ואין דבריו שבלב דברים, אם כן היו מתקנים שיהא הבטול בפה ולא נחוש למחשבת הלב ולמה הוצרכו חכמים לחייב בדיקה, אלא מתבאר מדברי הר"ן שאף שאמר בפיו שמבטל את החמץ, אם לכו בל עמו לא קיים מצות 'תשביטו'.

דברי הר"ש בשם הרמב"ן

כתב הר"ש בשם הרמב"ן: הובאו דבריו בט"ז (יורה דעה סימן ר"י סק"ג) ובש"ך (יו"ד סימן רל"ב סק"ד) שכללא הוא; כל שפיו מכחיש את הלב ממש, שאומר בפה היפך ממה שחושב בלב דבריו שבפה הם עיקר. ולפי זה

אם אומר בפה שמבטל את החמץ, אף שבלבו חושב מחשבה אחרת, הרי החמץ בטל ומבוטל וקיים מצות 'תשביטו' ולכאורה נמצא שהר"ן חולק על דבריהם, שלפי דברי הר"ן נמצא שאם 'בלו בל עמו' אף שאומר בפיו שמבטל את החמץ אין החמץ מבטול.

גדר הבטול

הר"ן (שם) מפרש שהבטול מדין הפקר הוא, אף שאם יאמר אדם שנכסיו

עלי הגיון

"של נעליך מעל רגליך"

כדי להתקרב לבורא יש להסיר את החוצצים. על פי 'החפץ חיים'

"אל תאמר מה היה שהימים הראשנים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על זה" (קהלת ז ט)

ויכל אדם חייב לומר: 'מתי יגיעו מעשי למעשה אברהם יצחק ויעקב' (תנא דבי אליהו רבא פרשה כג). החלוק הוא רק בעובי המחיצה המבדלת. רק אם מסירים אותה, מתגלה המקום בכל זוהר קדושתו ויפעת אורו, כעדות הכתוב: "כי המקום אשר אתה עומד עליו" (שמות ג ה) בלשון הוה, כלומר ככל המקום ובכל זמן, "קדש הוא". רק "של נעליך מעל רגליך". ■

"אדמת קדש הוא" (שמות ג ה). צריך רק להסיר המסך המבדיל.

בכל מקום ובכל זמן יכול אדם להתקרב אל בוראו לעבדו ולקיים מצוותיו, עליו רק להשגיח שלא יהא דבר חוצץ בינו לבין הקב"ה, כמאמר הכתוב: "כי אם עונתיכם היו מבדלים פינכם לבין א-לקיכם" (ישעיה פרק נט ב).

וזהו שאמר הקב"ה למשה: "של נעליך מעל רגליך". (שמות ג ה) זקוק אתה להסיר המחיצה המבדלת אשר בינך ובין "המקום אשר אתה עומד עליו" (שם), כי "ככל המקום אשר אזכיר את שמי" (שמות כ כא)

מעשי גדולים

יראת שמים

מלה אחת "ודע"! ששמע תלמיד מבעל 'קצות החושן' השפיעה על כל חייו

ע"י! וסיים, כשפניו הטהורים בערו כלפידים אש קדש: "כי... על... כל... אלה... יביא... הא-לקים... פמשפט... וסיים התלמיד את ספרו לאיש הזקן הזה ואמר: שנים על גבי שנים עברו מיום זה והפחד מלעבור חלילה אפלו נדנוד קל של עבירה ח"ו - הוא אצלי נורא ואיום ובאזני מדהדהד קולו הקורא של הרבי: ו... ד... ע! ■

שבאתי להפריד, לא אמר לי מאומה, רק תפס את ידי בידו הקרושה והטהורה והחל לומר בקול מתוק: "שמח בחור בילדותך ויטיב לבך בימי בחורותיך והלך בדרך לבך ובמראה עיניך" (קהלת יא ט) כאן הפסיק לרגע קט ומיד החל לזעוק בקול זעקה, כשהוא מנענע בחזקה את ידי ומושך ומטעים את המלה - "ו... ד... ע! ■

רבי זאב צ'צ'יק סיפר בשם יהודי זקן מופלג שעוד זכה להכיר את אחד מתלמידי בעל 'קצות החושן', ספור שסיפר לו התלמיד:

"כשלמדתי אצל מורי ורבי בעל 'קצות החושן', בסוף הזמן לפני שנסעתי הביתה, נכנסתי אל הקדש פנימה, להתברך בברכת פרידה מבעל הקצות'. כשנכנסתי ואמרתי לו

תפילה

הארמון

משל הארמון המפואר בן שמונה הקומות. הקדמה לתפילת העמידה

תפארת, העולה ומתנשא עד רומו של עולם ולהמשיך לחיות בדלות משוועת במרתף המתבונן בתפילה, מראשיתה עד סופה, רואה לנגד עיניו בנין, מסודר להפליא. ארבעה שערים נצבים לפניו. פתיחתו של כל שער פותחת בפני הנכנס אולם. בראשון נמצאות 'ברכות השחר'. בשני - 'פסוקי דזמרה' עם ברכה לפניו ואחריה. בשלישי - 'קריאת שמע' עם ברכות לפניו ואחריה. והשער הרביעי הוא הכניסה לבנין עצמו, הבנוי מ'שמונה עשרה' קומות. בכל קומה - אוצר שאינו נמצא בשום קומה אחרת. לכל קומה מיקומה המדויק, המקשר אותה עם זו שמעליה. הכל מסודר באופן כה נפלא, אשר הסוקר את כולה בשימת לב מגיע למסקנה, שנבצר מאדם בן תמותה לבנות בנין כה מופלא, אם לא השראה עילאית שנאצלה עליו מלמעלה. ■

חז"ל מתבטאים על תפילה שהיא מהדברים העומדים ברומו של עולם ובני אדם מזלזלים בהם. אנשי כנסת הגדולה שהתקינו תפילת שמונה עשרה, גנזו בה אוצרות נפלאים המסולאים מפז, לכן מסתכלים הם עלינו באותו מבט של תמהון, כפי שאנו מסתכלים על בעליו של אותו ארמון: היתכן להיות בעליו של ארמון

ארמון בן שמונה עשרה קומות מתנוסס לתפארה, על מאות חדריו, מסדרונותיו, מרפסותיו ומדרגותיו, יודעי דבר מספרים, שגנוזים בו אוצרות וסגולות מלכים, אשר אין משלם בתבל.

מי הוא המאושר שזכה להיות בעליו של אותו ארמון רב תפארת? מתברר, שארמון זה עבר בירושה מאבות לבנים, במשך מאות בשנים, עד שהגיע לידיו של אדם זה, שכיום הוא בעליו.

להפתעתנו שומעים אנו, שאותו אדם מתגורר, מאז שקבלו בירושה, במרתפו של הארמון ומעולם לא עלה לבקר בו ולהזין עיניו מיופיו ומכל אוצרותיו הגנוזים בו. היתכן לבלות את החיים במרתפו של הארמון מבלי התענינות כל שהיא בנעשה בו ובעשירות המופלגת הטמונה בו?

פרשת שמות

"ואלה שמות בני ישראל הפאים מצרימה"

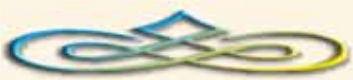
סדר היורדים רומז על: תורה - יששכר, עבודה - בנימין וגמילות חסדים - זבולון

"מילדי העברים זה" (שמות ב 1). כיצד ראייה זו מספיקה, הלא יוסף גזר שכל המצרים חיבים למול עצמם? אלא שפרעה ביטל את גזירת יוסף וגזר שאין צורך יותר למול את המצרים, מכאן שכל התינוקות הנמולים שנולדו מגזירת פרעה ואילך - יהודים הם! לכן חפשה בת פרעה מינקת מהעברים ואמו גידלה אותו עד גיל שנתיים בבית עמרים וכך כולם הכירו אותו וגם משה ידע שיהודי הוא! מכאן רואים שד' הכין את התרופה לפני בא המכה.

"הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו..." (שמות א 1)

על פי הפשט ניתן לומר שאת המילים הללו אמרו המצרים. אך דברים אלה מותאמים גם לשר של המצרים אשר בשמים. השר נבהל מהרעיון של המצרים לגרום להתבוללות היהודים. הוא ידע שיבוא יום והוא יענש על כך שכן: "גדול המחטיאו יותר מן ההורגו" כמו שמובא במדרש (תנחומא פנחס סימן ג): **"שכל המחטיא את חבריו קשה מן ההורגו"**. ולכן העדיף שהמצרים יהרגו את היהודים ולא יחטיאו אותם. לכן אמר: **"הבה נתחכמה לו פן ירבה"** דהיינו, הבה נהרוג אותם ולא נחטיא אותם, **"כי תקראנה מלחמה"** בשמים בין השרים לבין עצמם ובפרט כאשר יעמיד ד' את כולם למשפט **"ונוסף גם הוא על שנאינו"** הלא גם בלעדי עון זה יש לנו קופה של שרצים ועבירות על החטאת היהודים.

"נתפתח ונראהו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים..." (שמות ב 1)

הגמרא אומרת: **"שראתה שכינה עמו"**. (סוטה יב) מהיכן חז"ל דייקו זאת? אומר ה'צורר המור': למה לא כתוב **"ותפתח ותרא"**, אלא **"ותפתח ותראהו"**? האותיות **"הו"** מיותרות לכאורה, אלא שאותיות אלו באו לרמוז לנו ש"הו" זה שם ד', שנאמר (סוכה פרק ד משנה ה) **"אני נהו הושיעה נא"** מכאן **"שראתה שכינה עמו"**.

חז"ל אומרים (תנחומא פקודי סימן ט) שהנשים במצרים **"יש מהן יולדות שנים בבת אחת. ויש אומרים, ששה בכרס אחד. ויש אומרים, שנים עשר בכרס אחד. ויש דעה ששים נולדו בכרס אחת ויש אומרים, ששים רבוא"**.

משכיל אחד בא אל רבי אייזיל חריף ואמר לו שמצא מדרש "מוזר" (כדרך התבטאות המשכילים): אומר המדרש: **"ויפרץ האיש" (בראשית ל מג) 'רבי לוי אמר: ששים רבוא כלבים' (ב"ר פרשה עג) כלומר אומר המדרש: שליעקב אבינו היו שש מאות אלף כלבים ששמרו על צאנו"** "ומה מוזר בכך?"

"היכן שכן את כל שש מאות אלף הכלבים?"

ענה לו רבי אייזיל חריף: "גם אני מצאתי מדרש מעין זה. במצרים ילדה אשה אחת שש מאות אלף ילדים בלידה אחת! היתכן? אלא שהכונה היתה למשה רבנו שהיה שקול כנגד ששים רבוא. הסבר זה תואם את דברי המדרש שמצאת: האמת שליעקב היה כלב אחד, גדול כמוך, שקול היה כנגד שש מאות אלף כלבים אחרים..."

"ויקם מלך חדש.. אשר לא ידע את יוסף" (שמות ח א)

אומר התרגום אונקלוס: שלא מקיים את גזירת יוסף. **"יקם מלכא חדתא על מצרים דלא מקים גזרת יוסף"**.

שואל ה'חתם סופר': מדוע מדגישים שהוא לא קיים את **"גזרת יוסף"**? (הכונה לגזירת יוסף שכל המצרים חיבים למול עצמם).

עונה ה'חתם סופר': ד' הכין תרופה למכה. עוד לפני שמשה רבנו הושלך ליאור, כבר הוכנה הרפואה. אם משה רבנו גדל בבית פרעה מגיל שלשה חדשים כיצד היה יודע שהוא יהודי? בנוסף, אף יהודי לא היה יכול לזהותו כמשה?

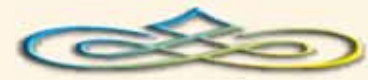
אלא כאשר מצאה בת פרעה את משה שהיה בתיבה, ראתה שהוא נימול, אמרה:

הרה"ג שלמה לוינשטיין
מיוחד ל'גנזי המלך'

"ואלה שמות בני ישראל הפאים מצרימה..." (שמות א', א')

לפי איזה סדר מסודרים שמות השבטים?

אומר ה'חתם סופר': **"ראובן שמעון לוי ויהודה" (שמות א ב), אלו בני לאה. "דן ונפתלי גד ואשר" (פסוק ד) אלו בני השפחות. הפסוק האמצעי "יששכר זבולון ובנימין" (פסוק ג) אלו; התורה, מחזיקי התורה ומארח השכינה (בית המקדש). פירוש נוסף: הפסוק האמצעי כנגד; תורה יששכר עבודה בנימין וגמילות חסדים זבולון.**

"ויבני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד..." (א', ז')

אומר רש"י: **"וישרצו" - 'שהיו יולדות ששה בכרס אחד'.**

שואל הנצי"ב ב'העמק דבר': אם במילים **"פרו וישרצו"** מתכונים ל'ששה בכרס אחד', למה מתכוונים אם כן במילים **"וירבו ויעצמו"**?

עונה הנצי"ב: בני ישראל גדלו ללא קשר לגילם. כתוב בהגדה של פסח: **"רבבך כצמח השדה נתתיה ותרבי ותגדלי ותבאי פערי עניים שדים נכנו ושערך צמח ואת ערם וערה" (יחזקאל טז ז)**

ממשיך הנצי"ב ואומר: **"ואת ערם וערה"** הכונה לילדים קטנים שאינם מתביישים להלך ערומים, אך גם כתוב: **"ותרבי ותגדלי ותבאי פערי עניים"** הגם שהיו בגיל צעיר, כבר היו ראויים ללדת שנאמר: **"שדים נכנו ושערך צמח"**, מכאן ניתן לבאר את הפסוק **"וירבו"** - גדלו שלא בדרך הטבע. דהיינו היו ילדים קטנים אך היו כבר ראויים ללדת! בנוסף גם **"ויעצמו"** - בלידת תאומים, או שלישיה התינוקות בדרך הטבע נולדים רזים יותר וקטנים יותר. במצרים כאשר נולדה ששיה, הם לא נולדו קטנים ורזים אלא כולם היו חזקים מאד, למרות שהנשים ילדו בגיל מאד צעיר!

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

"ויגדל הילד ותבאהו לבת פרעה ויהי לה לבן." (שמות ב')

אומר הנצי"ב ב'העמק דבר': **"ויגדל"**, אומר המדרש: שהיה בגיל שנתיים ושלושה חדשים בשעה שהועבר לבת פרעה.

"ויגדל הילד" (שמות ב') "כ"ד חדש הניקתהו ואתה אומר ויגדל הילד אלא שהיה גדל שלא כדרך כל הארץ **"ותבאהו לבת פרעה"** (שמות ב').

אחד משמותיו של הקב"ה הוא **'ת-כ-ה'**. שמוש נכון בשם זה, גורם למות אויבים שאינם יהודים. **"ואהבת את ה' א-ל-לך"** סופי תיבות **'ת-כ-ה'**. שאלו אותו תלמידיו (ברכות סא): **"עד כאן?"** הכונה תמשיך את הפסוק והמת אותם. אמר להם: **'כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה ויבכל נפשך'** אפילו נוטל את נשמתך, אמרתי מתי יבא לידי ואקיימנו? ועכשיו שבא לידי, לא אקיימנו?.

משה רבנו הרג את המצרי בעזרת שם זה: **'ת-כ-ה'**. דתן שמע זאת ולמחרת כשרב עם אבירם צעק לעברו: **'ת-כ-ה'**,

'שנה' (שם).

למה משה רבנו מתפלא על השעבוד? הלא היו בין בני ישראל עובדי ע"ז והלא מגיע עונש שעבוד על ע"ז?

משה התפלא כיצד אהרן ושאר צדיקי הדור שותקים על כך ולא מוכיחים אותם! עתה הבין משה את הכל: הוא הוכיח אחד מהם וכבר צועק עליו: **"מי שמהך לאיש שר ושפט"** (שמות ב יד) כלומר הם לא מקבלים תוכחה... זאת מסביר ה'ליקוטי בתר ליקוטי'.

"ולכהן מדין שבע בנות..." (שמות ב טז)

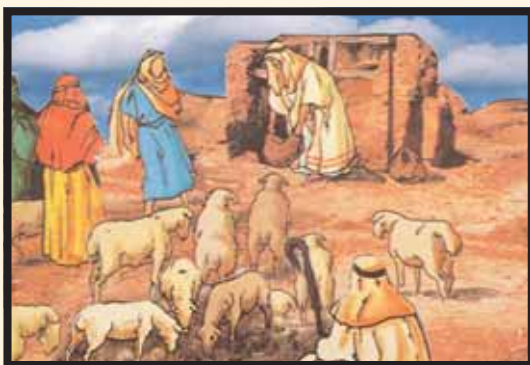
שואל המדרש הגדול: כל שבחו של אותו צדיק להיות הולך אצל כמרי ע"ז? משה רבנו לא מצא מחותן אחר אלא רק כומר לע"ז? הלא ד' מקנא לע"ז והיאך משה נדבק בה? אלא יתרו כומר לע"ז בתחילה היה ולעולם ע"ז בסורה בפני עובדיה. היה רואה יתרו את החרטומים ובוטר עליהם. כלומר ראה את הריקנות שבה ועזבם.

אמר רבי פנחס: מעשה בדמשקיא שהיה שם בית צלם אחד והיה בו כומר ושמו אבא גוליש והיה משמש לפני הצלם שנים הרבה. פעם אחת היו לו צרות והתפלל וראה ש'חבל על הזמן', אמר שהכל שטויות. יצא חוץ לעיר ואמר: **"רבש"ע שמע תפילתי ופדני מצרתי"**. מיד שמע הא-ל תפילתו ונתרפא. מה עשה? גנב את עצמו ובא לו לטבריה ונתגייר. והיה רודף אחרי המצוות ונתמנה פרנס של עניים. לקח לעצמו מכסף זה ונהיה עיור בעין אחת. שוב שלח ידו בהקדש ונהיה עיור בעין השניה.

עזב את טבריה וחזר לדמשק. שאלו אותו מה קרה שחזרת? הודה שטעה ורצה לבקש סליחה מהפסל. אמרו לו ראה, רק עזבת את הפסל, עשה אותך עיור.

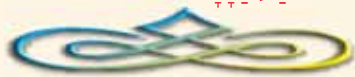
נתנו לו להכנס לבית הע"ז, למקום שהיה רגיל לתת דרשות ואמר להם: **"אחים יקרים, את כל הכספים שהבאתם הנה תמיד, גנבתי. אלא כיון שהפסל כאן עיור, הוא לא ראה שגנבתי. מאז שהלכתי להיות יהודי והא-לקים רואה כל דבר, מיד עיור אותי כשגנבתי. ולא ירד מן העמוד עד שנתן לו ד' מאור יתר על מאורו, כדי שיתקדש שמו בעולם ונתגירו מהאומות אלפים ורבבות על ידו."**

כך יתרו, כיון שלא ראה בע"ז ממש, הרחרר בלבו לעשות תשובה, קודם שיבוא משה אצלו. קרא לכל בני עירו ואמר להם עד עתה הייתי משמש אתכם, עתה אני זקן, בחרו לכם כומר. עמד והוציא את כל תשמישי ע"ז, באותה שעה עמדו הם ונידוהו, שלא יזדקק לו אדם ולא יעשה עמו במלאכה ולא ירעו את צאנו, לפיכך היו בנותיו יוצאות לרעות. ■

"ת-כ-ה" משה רבנו שמע זאת ואמר לו שהשמוש בשם זה פועל על גויים בלבד! **"למה תפה רעה?"** - על **"רעה"** היהודי, זה לא פועל.

משה רבנו חשב שדתן השיג שם זה בעצמו, אבל אז דתן אמר לו: **"הללהגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי..."** - גם אותי אתה רוצה להרוג כמו שהרגת את המצרי? אמר משה: **"אכן נודע הדבר"** כלומר נודע הדבור! השם המפורש נודע ממני וזה אינו תקין, כי הגמרא אומרת שאין מגלים את השם המפורש אלא רק לצנועים. לכן כתוב **"ויירא משה"** - על שממנו **"נודע הדבר"**.

"...ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר" (שמות ב יד)

אומר רש"י: **"אכן נודע הדבר" - כמשמעו. ומדרשו - נודע לי הדבר שהייתי תמה עליו; מה חטאו ישראל מכל ע' אומות להיות נרדים בעבודת פרך? אבל רואה אני שהם ראויים לכך.** עד עתה משה לא הבין מדוע קבלו בני ישראל עונש כזה ועתה משראה שיש בהם מלשינים - הבין.

אומר המהרי"ל דיסקין: כתוב **"כי גר יהיה זרעה"** (בראשית טו יג), מספיק שיהיו גרים. אבל אם **"בארץ לא להם"** (בראשית טו יג) כלומר אם יצאו מארץ גושן, אז: **"ועבדום וענו אתם ארבע מאות"**

ולמה מדגיש הכתוב **"ויגדל"** אלא שגדל שלא כדרך העולם והיה מאד גדול. אומרת הגמרא: שמשה רבנו היה גבוה עשר אמות. אמר ר"א: **"ומשכן גופיה מנלן דכתיב עשר אמות אורך הקרש וכתיב: ויפרש את האהל על המשכן"** (שמות מ יט) ואמר רב: **"משה רבינו פרשו" מכאן אתה למד; גובהן של לויים עשר אמות'** (שבת צב.). כלומר כששה מטרים.

מכאן שכבר בגיל שנתיים הוא היה גבוה בהרבה מבני גילו. פרעה רואה לפניו ילד כבן שנתיים, מיד היה צריך להתעורר ולשאל: **"מדוע הוא חי?"** אלא שמשה נראה לו גדול מאד והסיק פרעה שהוא לא שייך לגזירה, כלומר הוא נולד עוד לפניו.

"ויפן כה נכה וירא... אין איש ויך את המצרי ויטמנהו בחול... ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תפה רעה" (שמות ב יב-יג)

למה משה לא אמר מאומה למצרי אלא הרגו מיד ואילו לאיש העברי אמר **"למה תפה רעה?"** התשובה היא שכן נח נהרג ללא התראה. אבל ביום השני, ראה יהודי מכה, לכן התרה בו. אמר לו דתן למשה: **"ויאמר מי שמהך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי..."** (שמות ב יד)

מסביר ה'חתם סופר': **"מי שמהך לאיש"**, משה רבנו היה אז נער כבן שתיים עשרה ואינו יכול להתרות כי הוא עוד קטן. ואם נאמר שהיה גדול, אינו יכול להיות גם שר וגם שופט, כי הלא אין עד נעשה דיין? ואם תאמר שאינו צריך להתרות כי יש לעברי דין של בן נח, מדוע משה כן התרה בו? **"הללהגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי..."**

כשסרקו את גופו של התנא הקדוש, רבי עקיבא, היה קורא ק"ש ולא סיים. שאלו אותו תלמידיו: **"עד כאן?"**

"וַיִּקַּם מֶלֶךְ חֲדָשׁ עַל מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף"

>>> המשך מעמ' 1

הַזֶּה (שמות ג ג) מדוע **הַסֵּנָה בְּעַד בְּאֵשׁ וְהַסֵּנָה אֵינָנו אֶפְלָל** (שם פסוק ב)? משה מתפלל מאד על המראה ומובא במדרש מחלוקת תנאים: **רבי יוחנן אמר: "שלש פסיעות פסע משה" רבי שמעון בן לקיש אמר: "לא פסע, אלא צוארו עקם"** (תנחומא שמות סימן טו). כלומר הפך פניו והביט להסתכל.

מדוע כשהוא רואה מראה כ"כ משמעותי **"שלש פסיעות פסע משה"**? או, מדוע רק **"צוארו עקם"**? התשובה היא; שיושרו של משה כ"כ גדול היה ולא רצה להזיז את עיניו מן הצאן שלא יהיה חלילה גזל. אפילו שהוא רואה מעשה פלאי כזה גדול, מקפיד משה שהצאן לא יתרחקו, שמא ימעל בתפקידו.

בחירתו של משה להנהיג

וכיצד נבחר משה מושיענו להיות מנהיג? בגלל שפעם אחת, **'ברח ממנו גדי עזב את הצאן והתרחק ורץ אחריו** כבדת דרך. **עד שהגיע לחסית** (מקור מים) ראה שעמד הגדי **לשתות**, הבין שהיה צמא וחפש מים, אמר: **"אני לא הייתי יודע שרץ היית מפני צמא, עיף אתה"**, הרכיבו על כתיפו והיה מהלך. אמר לו הקב"ה: **"יש לך רחמים לנהוג צאנו של בשר ודם כך, חיידך, אתה תרעה צאני ישראל"** (רבה שמות פרשה ב). רק אחד כמות ראוי לרעות את צאני ישראל.

סיבה נוספת כאמור היתה בשל התרחקותו של משה מן הגזל כמובא במדרש (תנחומא שמות סימן ז): **"ומשה היה רעה את צאן יתרו.. וינהג את הצאן אחר המדבר"** (שמות ג א) **'להרחיק מן הגזל, אל הקדוש ברוך הוא: "נמצאת נאמן על הצאן, אני אמסור לך צאני שתנהג"**.

בתחילה כשהקב"ה דבר איתו מן הסנה, משה חשב שהוא שומע את קול אביו. אח"כ התברר לו שהוא מדבר עם ה', עד שהוא עלה ונתעלה והגיע למדרגה של **"פה אל פה אדבר בו"** (במדבר יב ח) **"ודבר ד' אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו"** (שמות לג יא). ובכל עת היה מזומן לנבואה **"ולא קם נביא עוד בישראל"** **כמשה** (דברים לד י). למה הוא זכה לזה? בגלל היותו איש אמת. אם היה נשאר כנסיך מצרי, מי יודע לאיזה מדרגה היה מגיע מבחינת המלכות, אבל הוא העדיף לנטוש את המלוכה לחיות עם האמת ואם צריך אפילו במחיר בריחה והתרחקות מבני עמו וממשפחתו למשך כארבעים שנה. סופו של דבר, משה חזר בגיל 80 ותובע מפרעה: **"שלח את עמי ויעבדני"** (שמות ז טז) והוא הוא המשחרר את עם ישראל אל העתיד המובטח. ■

ולמי היא נותנת להיניק אותו? לאמא שלו. משה התינוק הטהור והקדוש מרחם לא מסכים לינוק מהמצריות ובתיה בת פרעה נאלצת לקחת לו מינקת עברית. **"ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו"** (שמות ב ד). מרים אומרת לבתיה: אני יכולה לתת לך מינקת מן העבריות והיא משיבה לה: אני אתן לך גם שכר, העיקר שתביאי לי מינקת כזאת שתגדל את הילד הזה. מרים, אחותו של משה מביאה אותו לאמה יוכבד. גם זה מהלך שהקב"ה דואג שיקרה, מדוע? מפני שאם יגדל הנער בבית פרעה מאיפה הוא ילמד תורה ודרך ארץ? על כן דאג ה' שיצטרך ללכת לבית אביו עמרם שהיה גדול הדור שילמד ממנו ואצלו.

ברור, שנסיד מצרי שגדל בבית מצרי ועוד אצל פרעה, לא הולך לבתים של יהודים שיש עליהם גזירות של שעבוד. אבל לבקר את המינקת שלו מותר לו ואז אביו מלמדו בינתיים תורה. בתיה קוראת לילד משה - **"כי מן המים משיתהו"** (שמות ב י). דוקא בתיה בתו של פרעה נותנת את שמו של מושיען של ישראל. בעצם השם היא מסגירה את המעשה שעשתה - שמשתה אותו מן המים. כל אחד שואל איזה שם זה משה? ושומע: **"מן המים משיתהו"**. יש כאן הצהרה בגלוי ובפרהסיה על מעשה ההצלה אבל גם זה עובר בלי שום בעיה נגד ההגיון ונגד השכל. ואיפה היא מגדלת אותו בבית המלוכה אצל פרעה, כנסיך. עכשיו יש לו את כל הכלים והאמצעים לעזור, להשפיע ולהושיע את אחיו! משה לא רוצה שררה, ולא רוצה לתת עצה, הוא פועל ונלחם נגד דבר אחד: באי צדק!

הוא רואה **"איש מצרי מכה איש עברי מאחיו"** (שמות ב יא) - טומן אותו בחול. ביום השני רואה שני עברים ניצים **"ויאמר לרשע למה תכה רעך"** (פס' יג). הוא יוצא אל אחיו בכל יום ונושא בעול, סובל בסבלותם ומעמים משאות על גבו. אמנם נסיד - אבל עוזר להם. איש אמת ללא חת. רדיפת הצדק מכריחה אותו כשפרעה מבקש להמיתו על הרג המצרי לברוח למדין, אבל משה לא משתנהגם שם. שומר על עצמו עם מידת האמת והצדק שלו ומציל את בנוות יתרו מיד הרועים ואפילו מחזיר בתשובה את יתרו חותנו. משה רועה את צאנו של יתרו וכשהוא נמצא בארץ נכריה יש לו ודאי לא מעט נסיונות, בין גוים עובדי עבודה זרה, אבל למרות זאת הוא לא סוטה מדרכו.

זהירות מגזל

בשעה שמשה רועה את הצאן במדבר במקום הפקר ונוהר זהירות יתירה מהגזל. לפתע פתאם הוא רואה את הסנה בוער ואומר: **"אסרה נא ופארה את הפראה הגדל"**

יסור ממנה ויש אחד שידבק בשקר ויאמץ אותו אל לבו. לעומת פרעה שהיה במדרגה גבוהה מאד והיה חכם גדול שירד לשפל המדרגה, אנחנו רואים איש אמת - משה רבינו שגדל כנסיך אצל פרעה. אותו פרעה שהיה מכשף גדול, חפש להרוג אותו כי איצטגננו אמרו לו (רש"י שמות א כב) **"אמרו לו אצטגנניו: "היום נולד מושיען ואין אנו יודעים אם ממצרים אם מישראל וראין אנו שסופו ללקות במים" ..והם לא היו יודעים שסופו ללקות על מי מריבה"** ז"א נבאו אצטגנניו של פרעה שעתיד מושיען של ישראל להוולד והוא עתיד ללקות במים, על כן נאמר: **"ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הַבֶּן הַיְלִוּד הַיִּאֲרֶה תְּשַׁלְּכֶהוּ"** (שמות א כב). אם הוא עתיד ללקות במים כל בן שיוולד אנחנו נזרוק אותו ליאור. כיון שהמושע שלהם עתיד ללקות במים, נהרוג את כולם בשביל האחד. אבל ההשגחה לא מתחשבת בפרעה וגם לועגת לפרעה.

הולדת מושיען של ישראל

משה רבנו נולד לאמו יוכבד כשהיתה בת 130. בשעת הגזירה של: **"כל הַבֶּן הַיְלִוּד הַיִּאֲרֶה תְּשַׁלְּכֶהוּ"** יוכבד אמו לוקחת את הילד שנולד בחדש הששי, מצפינה אותו שלשה חדשים כדי שלא ימצאו אותו המצרים ויהרגוהו. בתיה, בת פרעה, יוצאת ליאור ככתוב: **"ותרד בת פרעה לרהץ על היאר"** (שמות ב ה) **"א"ר יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי: "מלמד שירדה לרחוץ מגלולי אביה"** (סוטה יב) והיא רואה תיבת גומא בין קני הסוף. היא מכריזה: **"מילדי העברים זה"** (שמות ו ו), **"ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה"** (שמות ב ה) פותחת את התיבה ומתהיבה יוצא אור גדול היא רואה ילד מאיר, משהו מיוחד, לא ילד רגיל והוא כבר כמו נער. היא מחליטה להציל אותו. אומרות מלך הנערות: **"גבירתנו, מנהגו של עולם, מלך בשר ודם גוזר גזירה אם כל העולם כולו אין מקיימין אותה, בניו ובני ביתו מקיימין אותה ואת עוברת על גזירת אביו. בא גבריאל וחבטן בקרקע"** (סוטה יב:) מלך שגזור גזירה כל העולם צריך לשמוע בקולו ואם העולם לא שומע בקולו לפחות בני ביתו שומעים בקולו ואת בתו של מלך שגזור גזרה, רוצה להצילו? לכן ירד המלאך גבריאל וחבטן בקרקע שהלוא אלו יכלו להלשין לפרעה ולא היה גואל לישראל. רואים מכאן: שלא רק שמשה רבינו נצול בתיבה למרות גזרתו של פרעה, אלא מצילתו היא דוקא בתיה בת פרעה.

שירותי כח אדם וסיעוד

- בריטיון משרד העבודה והרווחה
- טיפול בקשישים, מוגבלים ונכים במסגרת חוק הסיעוד של ביטוח לאומי.
 - מטפלים ל-24 שעות-אפשרות ללא לינה.
 - עובדים זרים-מהפיליפינים, תאילנד, סין, נפאל, הודו, רומניה, מולדבה, אוקראינה ועוד...
 - שירות בכל חלקי הארץ.

שירותי אדיב, אמין ומסור!!!
שואח אשף אשדודי בן סר
 08-9355045 רב קווי @
 פקס: 08-779779 נייד: 08-9356686
 רח' הרצל 96 רחובות, מיקוד: 76548
 raz2004@bezeqint.net

פרנסה ברווח לחברה גדולה בהתפתחות:

- מורים/ת • מנהלי ב"ס
- מפוטרי חינוך
- אנשי קשר/ניהול מהריכוזים הדתיים
- עקרות בית פעילות
- בעלי מקצועות חופשיים

לא למכירות / אפשרות מהבית בפריסה ארצית
טל: 050-8760755

ס'ת פ'ליון מ'זוזות "שופר קודש"

מכירה ספרי תורה אשכנזים וספרדים כשרים ומודרניים במחירים מפתיעים

- ✓ כל הגדלים, מוכנים, ולפי הזמנה
- ✓ עורות (קלפים) שלילים בלבד המחודדים ביותר
- ✓ נכתבו ע"י סופרים מוסמכים ויראי שמים
- ✓ 2 הגהות ע"י מגיזים מוסמכים ו-2 הגהות מחשב
- ✓ חידוש עולמי: אחריות ללא הגבלת זמן!!!
- ✓ לרבנים וגבאי בתי כנסת יעוץ שמואת ובדיקה ללא תשלום
- ✓ מחלקה לתיקון ושיפוץ ספרים ישנים באחריות
- ✓ בהמלצת ובהשגחת הרה"צ הגאון הרב יוסף פלגני שליט"א מו"צ וראש ישיבת כולל "עטרת מרדכי" ומחבר שו"ת "חמדת יוסף" היה ועוד.
- ✓ ההמלצה תישלח לכל מי שיחפוץ

טל. 057-3170310

במלאת 800 לפטירתו הנשר הגדול הרמב"ם

הספר שווה לכל נפש: לרב, למורה ולתלמיד. ניתן להעניקו כשי לבוגרים. לבר מצוה ולכל אירוע.

הנשר הגדול

55 ש"ח כולל משלוח

ספר נדיב ביוזמו וביסויו

מתורגמת, על משנתו ותורתו ובאספקריית הדורות מאת: אבישי בר אושר

להזמנת: טופס הזמנה+שיק לתד. 1119 ירושלים לסיטונאים ולברורים 0507342364

טופס הזמנה:

שם _____ שם משפחה: _____ כתובת: _____

מיקוד: _____ טלפון: _____ פלאפון: _____

ברצוני להזמין _____ ספרי הנשר הגדול מצ"ב המחאה ע"ס _____

בעתיד ארצה להזמין ספרים על גדולי ישראל/ כן/ לא

<p>יעמדו על הברכה להקדשה ולפרסום ניתן להתקשר: 03-6740801</p>		
<p>רפואה שלמה לבנימין יוסף בן שרה לובה</p>	<p>רפואה שלמה לאתי אסתר בת ג'ן ג'נט</p>	<p>רפואה שלמה להניה חיה בת ננה</p>
<p>להצלחת העסק של שלום בן אתי ומשה</p>	<p>רפואה שלמה לזיווג הגון למירה ודוד כמדי</p>	<p>השותפים : לאונה סונינו בן ג'וליה - אלדו אמתי בן אוג'ניו - אדורדו ספריה בן אמליה לחיים טובים Leone Sonnino ben Giulia Aldo Amati ben Eugenio Eduardo Safdie ben Emilia</p>
<p>לבריאות וחזרה בתשובה לאיתמר בן רנה נחמה ורונן בן רנה נחמה</p>	<p>רפואה שלמה משה בן שרה לובה</p>	<p>לפרנסה והצלחה כמדי עמיחי בן חגית</p>
<p>רפואה שלמה צפניה בת דבורה</p>	<p>רפואה שלמה עמי ואושרת לוי</p>	<p>להצלחת קבוצת הכט</p>
<p>לעילוי נשמת דבורה בת חנה</p>	<p>רפואה שלמה אברהם יצחק בן יעקב</p>	<p>לרפואת הנפש ליוסף בן אתי אסתר</p>
<p>לעילוי נשמת הרב יוסף בן רחל</p>	<p>רפואה שלמה שרה לובה בת פניה</p>	<p>לעילוי נשמת אליעזר בן רנה נחמה</p>

עצור!
מזדה 3 ב-600 ש"ח לשנה
מנספי מעשר
יכולה להיות שלך

03-9074378 03-9089036 03-509857222 אלח' בין השעות 19:00-15:00

בנימין יוסף "מנספי מעשר" - מנספי מעשר

גלאט קופון

מטהר המים הטוב בעולם "פלגי מים"

עכשיו זה אפשרי!

50 המזמינים הראשונים יקבלו מערכת חינם
כולל התקנה הובלה ושרות
ובנוסף הגרלה כומבית שתתקיים אי"ה
בפורים ע"ס 500.00 ש"ח בכפוף לתקנון
ברכישת מסננים בלבד
לדגל המבצע פתוח במוצ"ש עד חצות

בברכתו ובעידודו של הגאון הרב עובדיה יוסף שליט"א בכשרות בד"ץ בית יוסף

מהרו והזמינו עכשיו - 1-700-50-90-60

בחיים הכסף עולה ויורד...

עם Finotec אפשר לשמור את העליה...

Finotec מזמינה אותך ללמוד קורס ניתוח טכני שיביא אותך להצלחה הקורס יהיה חינם לפותחי חשבון אצלנו. בנוסף, אנו מזמינים אותך להצטרף למכלול הקורסים הלימודיים שאנחנו מקיימים (מט"ח, ניתוח טכני).

ב- Finotec תקבל את יתרונות המסחר שלנו:

מסחר ללא עמלות - יעוץ אישי ומקצועי - כל השווקים במסך אחד - מט"ח, סחורות, אופציות ומדדי בורסות - חדר עסקאות פרטי 24 שעות.

ב- Finotec תלמד את השיטה לסחור, אנחנו מזמינים אותך להצטרף לקורסים שאנו מקיימים ע"י המומחים הטובים בשוק.

ב- Finotec תנאי המסחר פשוטים, לפחות הפקדה של \$ 10,000 1% בטחונות ואומץ לב.

האם יש לך את האומץ לנסות?

תתקשר 42-42-22-800-1

www.finotec.com

חברה בינלאומית למינוף במוצרים פיננסיים
החברה שנותנת לך אפשרות להשקיע בשוק המט"ח הבינלאומי

